

slag, der jo viser, at det indimellem er muligt at udøve politisk indflydelse, også uden at melde sig ind hos Socialdemokraterne.

Den viser jo også, at den politiske prioritering, som Enhedslisten foretog, da vi skulle beslutte os til, hvordan vi skulle reagere på de meget, meget dramatiske billeder, vi så i Jyllands-Posten og i tv af de forhold, der var i de her samlestalder, som blev brugt til udsættersøer. For det var jo sådan set nemt nok at lave en dagsorden, der handlede om, at her kunne man se, hvad EU var og er, nemlig et sted, hvor hensynet til det indre marked, hensynet til at tjene penge er vigtigere end dyrevelfærd, og at EU forhindrer de enkelte nationer i at gennemføre beskyttelsesforanstaltninger for dyrene, som rækker ud over, hvad man kan blive enig om i EU. Og så havde vi jo for så vidt en meget spændende debat om EU.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at Enhedslisten jo altid går efter at opnå løsninger og forbedringer, og derfor var det oplagt for os at tage udgangspunkt i den kendsgerning, at der faktisk findes særregler på det her område i Danmark, og sige, hvad vi godt vidste det nok ikke ville være svært at få opbakning til i det danske Folketing, nemlig at nu må vi gøre en forstærket indsats for at få skærpet EU-reglerne på det her område.

Bare for, at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg sige, at når vi rejser det synspunkt, har vi ikke sagt et ord om, at vi synes, det er godt, at der er EU-regler på det område, ikke et ord. Vi har sagt, at der er EU-regler, og at de er ufatteligt slappe, og ligesom det er tilfældet på alle områder, hvor der er EU-regler, fremsætter vi forslag om at gøre de EU-regler bedre, hvis det er muligt. Det er den politiske praksis, vi har haft i årevis i Folketingets Europaudvalg, så derfor burde det ikke komme som nogen overraskelse for nogen. Men vi har ikke sagt, at det nødvendigvis er godt, at der er EU-regler, for det er jo faktisk EU-reglerne, der lægger nogle begrænsninger for, hvordan vi kan beskytte dyrevelfærden, også når det handler om transporter i Danmark.

Der eksisterer som sagt særregler; faktisk er vi jo i den lidt paradoksale situation, at vi netop har særregler i forhold til udsættersøer, som siger, at de ikke må transporteres længere tid end 8 timer ved transport i Danmark eller ud af Danmark. De særregler var der så lidt problemer med på grund af EU's transportforordning, som har gjort det muligt at omgå disse regler ved at

lade eksporten af udsættersøer gå via samlestalder ved den dansk-tyske grænse, hvor de skal opholde sig i mindst 6 timer.

Kl. 13:00

Derfor fik vi også den her historie i medierne, hvor man ligesom lagde op til, at det var de danske særregler, der udgjorde problemet, for hvis søerne bare kunne blive transporteret uden at blive sat på de her samlestalder, så ville vi have en meget bedre situation.

Paradoksalt nok er det sikkert rigtigt, at samlestalderne er med til at skabe dårligere vilkår for udsættersøerne, end hvis det var sådan, at man fulgte EU-reglerne. Men det ændrer jo ingenting ved, at Fødevarestyrelsen efter at have undersøgt sagerne grundigt, var nået frem til, at det ikke ville være rimeligt, at udsættersøerne ikke var egnede til transport i over 8 timer. Så derfor er løsningen på de her samlestalderproblemer ikke at beslutte sig til, at så dropper vi vores 8-timersregel og lader det køre derudad i 24 timer ifølge EU-reglerne. Løsningen er selvfølgelig at finde muligheder for på den korte bane at lave nogle særregler, der sætter en stopper for det, der foregår i samlestalderne.

Ud fra det har vi formuleret et beslutningsforslag, der meget klart siger, at det er det, det handler om. Om disse særregler kan gennemføres inden for EU-reglerne eller ej, er ikke noget, som bekymrer Enhedslisten mange sekunder. Fordelen ved, at de kan gennemføres inden for EU-reglerne, er jo, at så kan regeringen og formentlig også regeringspartierne støtte dem. Hvis de ikke kan, siger det jo noget om, hvordan EU forhindrer, at man beskytter dyrevelfærden. Men vores forslag tager altså ikke stilling til den problemstilling, og derfor kan man stemme for forslaget, uanset om man synes, at det skal ske inden for EU-reglerne eller ej, for det afgørende er, at vi siger, at problemet skal løses. Derfor vil en vedtagelse af vores forslag få den konsekvens, at justitsministeren og regeringen får en bunden opgave, nemlig at komme med en løsning, og så må vi jo tage stilling til den løsning, når vi ser den.

Jeg skal gerne sige, at det, når jeg siger, at regeringen skal komme med en løsning, så ikke er udtryk for, at jeg, Enhedslisten eller resten af oppositionen har tænkt os at sætte os på hænderne, eller hvad man kan sætte sig på, og holde mund og nægte at komme med gode ideer i processen. Vi skal nok medvirke. Men jeg tror sådan set, at det er meget fornuftigt, at udgangspunk-